

Super epi. ad Hebre. CXXII.

¶ delibor / temp⁹ resolutionis mee in
 stat. Bonū certamē certavi / cursum
 cōsumavi / fidem servavi: de reliquo
 reposita est mihi corona iustitie quā
 reddet mihi dñs in illa die iustus iu
 dex. **¶** Quē em̄ cōtra mala trāseuntia si
 ne defectu certauerat / de māsuriis ni
 mix gaudijs sine dubietate p̄sume
 bar. **¶** Ubi z ap̄te subiūgit. Nō solum
 aut̄ mihi s; z his q̄ diligūt aduentuz
 eius. **¶** Ac si dicat. S; z omnib; q̄ sibi
 de bona opatione sūt cōscj. **¶** Aduen
 tū em̄ iudicis non diligunt / nisi q̄ in
 causa sua habere se iustitie meritum
 sciūt. Nequaquē q̄ppe gaudiū vel co
 rona retributiōis de eternitate reci
 pit / q̄ nō hic p̄us pia tribulatione z
 labore conquirīt. **¶** Dinc paulus ait.

¶ Si cōmouemur / si susti
 nem⁹ z cōregnabim⁹. **¶** Dinc factoz
 gliam angel⁹ Joāni indicās ait. **¶** Hi
 sūt q̄ venerūt de tribulatiōe magna

¶ Dinc Paul⁹ discipulos ammonet
 dicens. Per mltas tribulatiōes opoz
 tet nos introire in regnuz dei. **¶** Dinc
 iuez ait. Non coronabit⁹ nisi q̄ legitu

¶ In bomela sup. (me certauerit.
 Si quis venit ad me.

¶ Ad coronā em̄ z ad magna p̄mia
 p̄ueniri non potest / nisi per magnos
 labores. **¶** Quēcunq; ergo celestium
 delectat magnitudo p̄miorū non
 deterreat certamē laborum.

¶ Explicunt exceptiones de epla
 ad Timotheum scda.

Incipiunt exce.

ptiones ex opusculis beati Gregorij
 pape. De epistola beati Pauli apo
 stoli ad Thimotheos.

¶ Quibus ex causis deus hominē
 perditum potius q̄ angelum apos
 statam reparare disposuit.

¶ Moralium libro quarto. Ca. j.

Incipio

tens deus sicut ex
 nubilo bona facere
 potuit / ita cum vo
 luit p̄ incarnatio
 nis sue mysterium etiam p̄dita bona
 reparauit. **¶** Quas autē ad intelligen
 dum se creaturas fecerat / angelicas
 videlicet z humanam. **¶** Utrāq; hō su
 perbia perculit / z ab ingenite statu
 rectitudinis detecit. **¶** Sed vna teg
 mē carnis habuit / alia vero nihil ins
 firmū d̄ carne gestauit. **¶** Angelus nāq;
 q̄ spūs est solūmō / hō vō ipūs est et
 caro. **¶** Misert⁹ ē creator vt redimes
 ret illā ad se debuit reducere / quā in
 p̄petratiōe culpe ex infirmitate p̄stat
 aliquid habuisse. **¶** Ex eo alti⁹ debuit
 apostatam angeluz repellere / quo cū
 a p̄sistendi fortitudine corruit: nihil
 infirmū ex carne gestauit. **¶** Dinc em̄
 scriptū est. Nulq; angelos apprehē
 dit: sed semen Abrahe apprehendit.

De b. q̄

¶ Idcirco namq; redēptoz noster non
 angelus: sed homo fact⁹ est: quoniā
 hoc p̄culdubio fieri debuit q̄ redē
 mit / vt z p̄ditū angelū nō apphēdē
 do desereret / z hoiez in semetip̄o ap
 p̄hēdēdo repararet. **¶** Est adhuc aliū
 q̄ z p̄ditus hō reparari debuit / z super
 biēs spūs reparari non possit / q̄a nī
 mix āgel⁹ sua malicia cecidit / hoiez
 hō aliena p̄strauit. **¶** Hūanuz ē gen⁹
 ad penitentiā redēptoz aduentu re
 ducit: apostata vero angelus ad res

Gregoriane exceptiones

Restauracionē nulla spe venie: nulla cō-
versionis emēdatione reuocat. Sic
q̄ppe illū p̄petrate sup̄bie cecitas gra-
uat: vt neq̄q̄ vlt̄erius ad lucē p̄nie p̄
diuini respect⁹ mēoriā resurgat: nec
ad veniam cū electis: nec vltra ad illa
claritatē int̄ime agr̄uina sup̄erna re-

**De significatiōe lumborū. (deat.
Moralium libro. xxij. Et in homeli-
a. viij. Capitulū. ij.)**

Deb. vij. **De** Ab̄raam **Leui** decimar⁹ ē:
Adhuc em̄ in lumbis p̄is erat.
Lūborū noīe p̄pago mortalitatē expri-
mit: q̄ sem̄aria coit⁹ v̄ris in lūbis/
femis aut̄ in vmbilico inesse p̄hibēt.

Luc. xij. **Hinc** ē q̄ vitas discipulis d̄r. **Sint**
lūbi v̄i p̄incti. **Hinc** pet̄⁹ cū luru-
riā a corde restringeret/ admonēbat
dicēs. **Succincti** lūbos mēt̄is v̄re.

1. Pe. j. **Prop̄** q̄d etiā d̄ **Leui** d̄r: q̄ adhuc
in lumbis p̄is erat cū melchisedech
occurrit abrae. **Cum** em̄ **Paul⁹** per
abrae sacrificiū melchisedech tēpore
Leui sacerdotiū diceret deciatū: vbi
tūc in abrae corpe **Leui** lateret offē-
dēs ait. **Adhuc** ei in lūbis p̄is erat.

**De subtiliter cogitatiōes nostras
deus attendit. In homelia. ix. super
Ezechielem. Capitulū. iij.)**

Deb. iij. **Unus** ē fmo dei efficac. **Inte**
om̄ipotent̄ dei oculos vel que
bñ gesta v̄l q̄ sciēt̄er s̄ dicta depeunt
cū iam nō amore dñi/ s̄ int̄iōne lau-
dis trāsitorie sūt. **Sic** et̄m sepe cog-
itatiōi bone cogitatio sinistra sub-
iungit: vt vix ip̄e q̄ easdē cogitatiōes
generat anim⁹ agnoscat. **Un̄** p̄dica-
tōr egregi⁹ cū loq̄ns subtilit̄ diceret.
Un̄ est fmo dei z efficac z penetra-
bilior om̄i gladio ancipiti: z p̄tingēs
vsq̄ ad diuisiones anie ac spūs: ilico
subiūgit. **Cōpagū** q̄z ac medullarū

z discretor cogitationū z intentionū
cordis. **Distinguit** em̄ dei fmo cōpa-
ges z medullas: q̄z discernit cogita-
tiōes z int̄iōes cordis. **Per** compa-
ges q̄ppe ossib⁹ ossa iūgun̄t. **Et** sepe
dū q̄ddaz recta cogitatio agim⁹/ sed
in laudis amorē subito declinam⁹. z
hoc p̄ laude facim⁹/ q̄d p̄us facere p̄
v̄itate ceperam⁹: q̄z cogitatiōes cogi-
tatiōib⁹ adiūgun̄t q̄si q̄ddaz in spū cō-
pages sūt. **Sz** hñt ossa q̄ in cōpage
iūcta sunt/ etiā medullas. **Ad** p̄dica-
tor scēt̄s ap̄rius intulit cū subiūgit.

Discretor cogitationū z intentionū
cordis. **Cōpages** em̄ n̄fc cogitatiōes
sunt: medulle autē int̄entiōes. **Et** em̄
aliud cogitam⁹: z aliud est q̄d p̄ cogi-
tationē int̄edim⁹. **Nam** si q̄s p̄posito
nūmorū p̄nio pupilli vel vidue caus-
sam defendat: z fortasse eccliam in-
grediēs/ suis p̄tib⁹ dō dicat: tu vidua
q̄z causam pupilli z vidue defendo:
iste p̄culdubio q̄ cogitat sc̄ir: sed quo
int̄edat ei⁹ cogitatio ignorat. **Aliud**
qui p̄pe cogitat atq̄ aliud int̄edit: nō
em̄ defensionē pupilli vel vidue: sed
mercedē nūmorū q̄rit. **Nā** tolle t̄pale
p̄miū z pupillū z viduā nō defendis
Sermo itaq̄z dei discretor ē cogita-
tionū z int̄entiōnū cordis: q̄ nō aspiciat
q̄d apud temetip̄m cogitas: sed per
medullā cōpagis. i. per int̄entiōne cog-
itatiōis quid accipe requiras.

**De oportuit p̄ homine redimēdo
homine sine petō offerri. Moralium
libro. xvij. Capitulū. iij.)**

Quamuis simplici nature diu-
initatis nō sit aliud esse z aliud
sapere: nec aliōd sapere z aliōd forte esse.
qui p̄pe q̄z ip̄a fortitudo q̄ sapiēt̄ia: et
ip̄a sapiēt̄ia que diuinitatis essentia
est: dñs tñ diabolū q̄tū ad faciē. **Spe**

Super epi. ad Hebræos. CXXIII

et non virtute sed ratione superavit. Ipse namque diabolus in illa nos pariteris primi radice supplantatus sub captivitate sua boiem quasi iuste tenuit: quod libero conditus eius arbitrio ei iniusta suadenti presentis sit. Ad vitam namque conditus in libertate proprie voluntatis: sponte sua factus est debitor mortis. Delenda ergo erat talis culpa: sed nisi per sacrificium deleri non poterat. Quicquid erat sacrificium sed quale sacrificium poterat per absolventis hominibus regere. Neque enim iustus fuit ut per rationalem hominem virtutum animalium virtutem cederent. Unde ait apostolus. Necessarium est ergo exemplaria celestium his mundari: ipsa autem celestia melioribus hostiis consistunt. Ergo si virtutum animalia per rationale animal. id est per hominem digne victis me non fuerunt: requirendus erat homo qui per hominibus offerri debuisset: ut per rationalem peccata rationalis hostia mactaret. Sed quod homo sine peccato inveniri non poterat: et oblata per nobis hostia quam nos a peccato mundare potuisset: si ipsa hostia peccati participatio non careret. Inquinata quippe inquinatos mundare non possit. Ergo ut rationalis esset hostia homo fuerat offerendus. Ut ergo peccatis mundaret boiem homo et sine peccato. Sed quod esset homo sine peccato si ex peccati commixtione descendere: Proinde venit propter nos in vitro virginis filius dei: ibi per nobis factus est homo. Superius est ab illo natura non est per. Fecit per nobis sacrificium corpus suum: exhibuit per peccatis victima sine peccato: que et humanitate mortis iusticia mundare potuisset. Hunc ergo cum post baptismum vidit antiquus hostis: moris tationibus impetitur: et per diversos aditus ad exteriora molitur irruere est victus: atque ipsa inerpugnabilis mens eius integritate perstratus. Sed quia

ad interiora non valuit: ad exteriora se exteriora percutit: ut quod mentis virtute victus est: eum quem decipere tatione non valuit: carnis saltem videtur morte superare: atque ut ante nos deum est: promissus est in illis quod ex nobis mortalibus mediator accepit. Sed ubi potuit aliquid facere: ibi deus est ex omni parte: et ubi accepit exterioris potestatem dante carnis occidende. inde interioris potestas eius qua nos tenebat occisa est. Ipse namque victus est interioris: dum quasi victus est exterioris. Et qui nos iure debitorum mortis tenuit: iure in nobis ius mortis amisit. quia per satellites suos eius carnem perimendam appetit: in quo nil ex culpe debito invenit. Dominus ergo non steris per nobis morte soluit indebitam: ut nobis mors debita non noceret. Antiquus autem hostis per excessum presumptionis sue eum etiam perdidit quem inique persuasionis lege possedit: et dum audacter eum in quo nil sibi competebat appetit: iure illum quem quasi iuste tenebat amisit. Prudentia itaque non virtute deus est: quod dum ad retinendum deum soluit: ab homine possidendo relinquitur: ut inde eum quod sub ipso erat perderet. ubi cum illo quod super ipsum est pergressus: presumisset.

De ferventi perseverantia. Moras lium libro. v. Capitulum. v.

Qui plene mortificationem suam appetit: quanto fiunt ad finem virtutinosiores: tanto se exhibent in opere ardentiores: laborando non deficiunt: sed magis ad usum laboris crescit. quia quod iam premia propinquiora considerant: eo in opere delectabili exsultant. Unde beatus Paulus quibusdam eternam patriam querentibus ait. Non deferentes collectionem nostram sicut est consuetudinis quibusdam sed consolantes: et tanto magis

De. ix.

De. x.

Gregoriane exceptiones Super

gis quanto videritis appropinquantē diē. Laborantē quippe solari est pariter in labore persistere: quia subleuatio laboris est visio collaboratio: sicut cum in itinere comes iungit via quod non abstrahit sed tamen societate committit labor itineris leuigat. Dum itaque Paulus solantes se in labore quereret adiunxit dicens. Tanto magis quanto videritis appropinquantē diē. Ac si diceret. Et labor crescat quod iam ipsa prima laboris appropinquat.

Deb. r.

De flagellis dei. In pastoral. capitulo. xxxvi. Capitulum. vi.

Deb. xij.

Patres carnis nescite habuimus eruditores et reuerbamur eos: non multo magis obtemperabimus patri spirituum et viuimus. Omnes quos dominus in hoc flagellat tempore: eo se debent dei filios sentire: quod illos castigat flagella discipline. Nisi enim correctio hereditate dare disponeret eos erudire per molestias non curaret. Hinc namque dominus ad Iohannem per angelum dicit. Ego quos amo arguo et castigo. Hinc rursum scriptum est. Fili mi noli negligere disciplinam dominus: neque fatigeris cum ab eo argueris. quem enim diligit dominus corripit: flagellat autem omnem filium quem recipit. Hinc psalmista ait. Multe tribulationes iustorum. Hinc beatus quoque Iob in dolore exclamans ait. Si iustus fuero non leuabo caput saturatus afflictione et miseria. Considerare etiam debemus per percipiendis hereditatibus terrenis quod dura carnales filios discipline flagella castigant. Huc ergo nobis diuine correptionis pena grauis est: per quam et nunquam admittenda hereditas percipitur: et semper mensura superlicia vitae. Hinc etiam Paulus ait. Patres quidem carnis nostre habuimus eruditores: et re-

uerbamur eos: non multo magis obtemperabimus patri spirituum et viuimus. Et illi quidem in tempore paucorum dixerunt secundum voluntatem suam crudeliter bant nos: hic autem ad id quod utile est in recipiendo sanctificationem. Quos ergo dominus flagellat sollicito patientie virtute studeant seruari: incessanter enim quanta redemptor noster ab his quos creauit prouidit mala debent considerare: quod tot abiecta conuictorum probra sustinuit: quod de manu hostis antiqui captiuorum animas quotidie rapiens in sulcantibus alapas accipit quod aqua nos saluta diluens a perfidorum spuris faciem non abscondit: quod inter angelorum choros nobis pennas honores tribuens corlaphos prouidit: quod a peccatorum nos purificatione saluans spiritibus caput suppore non recusatur: quod eterna dulcedine nos inebrians in siti sua fellis amaritudinem accepit: quod qui pro nobis patrem quousque est diuinitate equalis adoratur sub irratione adoratus tacuit: quod vitam mortuis preparans usque ad mortem ipse vita puenit. Cur itaque asperditur ut homo toleret a deo flagella pro malis si tanta deus ab hominibus pertulit mala pro bonis. Aut quos sane intelligentie de percussione sua ingratus existat: si hinc ipse sine flagello non erit: qui hic sine peccato vitit.

Apo. iij.

Deb. xij.

ps. xxxij

Job. r.

Deb. xij.

Ad orationem libro. xij. De distantia passionis christi et Abel. **Cap. xij.** Sanguinem aspersionis melius loquitur quam Abel. De Abel sanguinis fratris tui clamat ad me de terra. Ipse quoque qui sumit sanguinem redemptionis clamor est nostri redemptionis. Tunc etiam Paulus dicit. Et sanguinem aspersionis melius loquentem

Deb. xij.

Gen. iij.

epi. ad Hebreos CXXIII

Abel. Sanguis quippe Iesu melius loquitur quam Abel. quia sanguis Abel mortem fratricide fratris petiit. sanguis autem domini vitam persecutoribus impetravit. **Et factum est ut redemptores nostri sanguinem quem persecutores seueriter suaderant postmodum credentes laboraret eumque dei filium esse predicarent.**

De tempestate diuini examinis. Moralium libro. xxi. Cap. viij.

Quo mouebo non solum terra sed etiam celum. Tempestas in mari cum oritur: pus leues unde et postmodum volumina maiora percutant: ad extremum fluctum se in altum erigunt: et nauis gates quosque ipsa sua altitudine subuertunt. Sic sic nimis extrema illa properat: que inuicem mundi subruat tempestas animarum. Nunc enim bellis et cladibus quasi quibusdam ventis sua nobis exordia ostendit. et quanto ad finem persequiores efficiuntur: tanto grantiora irruere tribulationum volumina videmus. Ad extremum vero comotis omnibus elementis supernus iudex veniens finem omnibus apponit: quia videlicet tunc tempestas fluctum in celum leuat: unde et dicitur. **Adhuc modicum et ego mouebo non solum terram sed etiam celum.** Hanc tempestatem sancti viri vigilanter aspiciunt: et ex his tribulationibus que mundum ferunt prudenter que sequuntur: atque extremi iudicij aduentum interea mente considerantes pertimescunt: superneque maiestatis vim ad iudicium venientis: et terrorem tanti examinis considerantes erpauescunt. Quomodo autem de presura sunt dei iudicia eos qui se eleuant: si et illos ad tempus aliquando deprimunt: qui bec semper in humilitate formidant: **Unde summopere formidandum est no-**

bis illud examinem tate districtis. **Et stat autem quia in hac vita cum percutitur: si percussione correptio sequitur disciplina patris est: non ira iudicis: amor caritatis est: non districtio punitionis. Et ipso ergo presenti habere iudicia eterna pensanda sunt. Hinc etiam propendere hinc summopere considerare debemus quomodo seruat illa que reprobat: si ferri modo vir valet eius ira que purgat.**

Cur dominus Iesus extra portam passus est. Capitulum. ix.

Vaccam rufam a filiis israel ad ductam precepit dominus Moysi tradi Eleazaro sacerdoti: qui eam extra castra immolaret in conspectu domini. **Quid per vaccam rufam nisi assumpta ad sacrificium infirmitas domine incarnatur: quia videlicet extra portam passus est: Quid est hoc quod bec vacca ad immolandum sacerdoti traditur nisi quod incarnatus dominus qui per redemptionem nostra sacrificium semetipsum fecit in iudaei populi manus datur: Qui etiam extra castra in conspectu domini immolatus est: quia videlicet extra portam passus est. Unde per Paulum dicitur. Iesus ut sanctificaret per suum sanguinem populum: extra portam passus est. Et eam ad eum extra castra improperium eius portantes. Non enim habemus hic manentem ciuitatem: sed futuram inquirimus. Idcirco enim extra portam passus eum: ut a conuersatione nos vite presentis quasi a ciuitate foras duceret: et a terrena inhabitacione nostrum vellere persuaderet. In conspectu vero patris immolatus: quia quod ante oculos hominum pena: hoc ante oculos patris fuit sacrificium.**

De fide et timore dei. Moralium libro. xix. Capitulum. x.

Nu. xix.

Heb. xij

Gregoriane exceptiones

Heb. xi.

Idemoy ses deerliquit egiptū nō veritus animositate regis: inuisibile em tanq̄ vidēs sustinuit. Peruersi q̄q̄ in actionibz suis verē tur homines q̄s corporaliter vident deūq̄ sibi p̄sentē nō estimāt esse/que nō vidēt. Quo cōtra in laude moysi dicit Dū egypti reges cōtēneret/et dei mandatis obediret/qa inuisibile tanq̄ vidēs sustinuit. Peruersū q̄p pe terre principē q̄si nō vidit/quem ab oculis sui cordis abiicit. Regem hō inuisibile tanq̄ videns sustinuit q̄nā ab eius timoris intuitu: mentis oculum non deseruit.

Ibidem.

Diffinitio fidei. In homelia sup. Cū sero esset factū. Et sup. Si quis vult post me venire. zc. Cap. xi.

Heb. i. s.

Estantia rerum argumentū non apparentiū. Cū hoc Paulus apostolus dicit profecto liquet quia si des illaz rerum argumentū est que apparere non possunt. Que etenim apparent: iam nō habēt fidē: s; agnitionē. Nā quod obrutū humanis visibiliter p̄fētā/ z potest videri/ melius dicitur sciri q̄ credi.

De discreta pastorum predicatio: ne z humilitate subditoz. Moralium Lib. v. z. xxiij. Et in homelia. xj. super Ezechielem. Cap. xij.

Ostrandum est pastoribus q̄stū loquant: ne si eis q̄ multa ferre non valent verbū vel exhortationis vel increpationis longius trahant: auditores suos ad fastidium perducant.

Heb. xij.

Unde p̄dicator egregius loquitur dicens. Obsecro vos fratres vt sufferatis h̄bum solatiū/ etenim per paucis scripsi vobis. Hoc tñ infrimis p̄cipue cōgruit vt pauca quidē

z q̄ capere p̄valent audiant / sed que mentē eoz in penitentiē dolore cōpūgant. Nam si eis vno in tempore exhortationis sermo fuerit multipliciter dictus: qa retinere nō valēt multa simul amittūt omnia. Si qñ tñ sermo plurius trāseat modū suū hoc auditoribus nō est periculōsū. Notandū est autē q̄ Paulus dum mire breuos admoneret/ d̄ magnis que dixerat humiliter sentit/ z dicta sua h̄ba solatiū vocauit. Auditoribus q̄dē suis humiliter multa dixerat/ sed ipa exhortatione humili placare eos ad huc humiliter satagebat. Epheſijs quoq̄ mileti valedicens afflictis ac gemētibus/ humilitatē suā ad memoriā reuocat dicens. Vigilate memoria retinētes qm̄ p̄ tricennū nocte et die nō cessauit cū lacrymis: monēs vnū quēq̄ vfm. Hinc ergo colligat si qñ aliqd̄ recte sentit/ q̄ta humilitate debeat magistro loqui discipulus si ip̄e magister gētus: in his q̄ cū auctoritate p̄dicat tā submisſe discipulos rogat. Hinc vnusquisq̄ colligat eis a q̄bus bene viuendi exēpla petat/ hoc q̄ bene intelligit q̄ humili dicat/ si Paulus illis humili se voce subdidit/ q̄s ad vitaz ip̄e suscitauit. Cum itaq̄ quedā facta melioz deterioribus displicent nequaq̄ hoc q̄ mentē mouet est reticendū: s; cū humilitate magna p̄ferendū. quatin⁹ intentio pie sentientis eo vere seruet formā rectitudinis/ quo per iter gradū humilitatis. Et libere ergo dicenda sunt que sentim⁹: z valde humiliter promēda que dicimus: ne z que recte intēdim⁹/ hec elate p̄ferēdo nō recte faciamus.

Exp̄ticiunt exceptiones de ep̄isto

Super Actus Apосто. CXXV.

la Ad Hebricos.

Incipiunt ecce

ptiones de Actibus Apostolorum.

De fide et veritate resurrectionis
atq; ascensionis dominice.

Capitulum primum.

Rimus

quidem sermonē
facti s̄ omnibus o
theophile q̄ cepit
Iesus facer̄ et do
cere vsq; in diem
qua p̄cipēs ap̄t̄s p̄ sp̄m̄ sanctū q̄s
elegit assūpt̄ est q̄b̄ et p̄buit seip̄m
viuū post passionē suā in multis ar
gumentis p̄ dies quadraginta appa
rens eis et loquēs de regno dei.

In homelia super euangeliz Re
cumbentibus vndecim discipulis. et
Cum esset sero die illo.

Resurrectio dñi n̄st̄ Iesu ch̄ri
R̄st̄i dubitantib; discipulis: p̄ mul
ta argumēta mōstrata est q̄ nos dū
legētes agnosimus: qd̄ aliud q̄ de
eius dubitatioē solidamur. Q̄ enim
resurrectionē dñicaz tarde credides
rūt: non tam illoꝝ infirmitas q̄ n̄ra
(vt ita dicam) futura firmitas fuit.
P̄ enī nobis Thomae infidelitas
ad fidē q̄ fides discipuloꝝ credētiū
p̄fuit q̄ dū ille ad fidē palpando re
ducit̄ mēs n̄ra om̄i dubitatioē post
posita solidat̄. Discipulus q̄ppe dñs
post resurrectionē suā dubitare p̄mi
lit nec tñ in dubitatione deseruit/vt
dū i magistro sua vulnera palparet
carnis in nobis vulnera sanaret in
firmat̄: et dū dubitando vulnere ei
carnis tetigit: a nostro pectore du

bicratis vulnus amputauit. Ad in
nuandā q̄q; veritates dñice resurre
ctionis notandū nobis est qd̄ lucas
subūgar̄ dicens. Et cōuēscēs p̄cepit
eis ab hierosolimis ne d̄iscederent.

Act. i.

Et post pauca. Videntibus illis ele
uat̄ est: et nubes suscepit eū ab ocul̄
eoz. Note verba: signate mysteria/
p̄uēscēs eleuat̄ est. Comedit et ascē
dit/vt videlicet p̄ effectū comestione
veritas pat̄sceret carnis. In veteri

ij. Re. j.

aut̄ testamēto cognouim̄ q̄ helyas
in celum aereū qd̄ terre est primū sit
raptus et subleuat̄/vt in secretā quā
dā terre regionē repente duceret̄ vbi
in magnā iam carnis et sp̄s quiete
viueret: q̄usq; ad finē mūdi redeat et
mortis debitū soluat̄/ille em̄ mortem
distulit nō euasit. Redēptor aut̄ no
ster q̄ nō distulit superauit/cāq; res
surgēdo p̄sūpsit. et resurrectionis sue
gloriam ascēdendo declarauit. Nos
randus q̄q; est q̄ helyas in curru les
gū ascēdisse/vt videlicet apte demō
straret̄: q̄a homo purus auxilio indi
gebat alieno. Per angelos q̄ppe illa
facta et ostēsa sūt adiūmēta: q̄a neq; ad
celū qd̄em aereū p̄ se ascēdere po
terat: quē nature sue infirmitas gra
uabat. Redēptor aut̄ noster non cur
ru/nō angelis subleuat̄ legitur/q̄m̄
is q̄ fecerat oīa nimirū sup̄ oīa sua
virtute ferebat̄. Illo etenī reuērebat̄
vbi erat: et inde redibat vbi remane
bat: q̄a cū p̄ humanitates ascēderet
in celū/per diuinitatē suā et terrā pa
riter cōtinebat et celum. Sicut autē
ioseph a fratrib; vendit̄ venditionē
redemptoris n̄st̄i figurauit/sic enoch
translatus et ad celum aereū: helyas
subleuat̄ ascētionē dñicaz designa
uit. Ascensionis ergo sue dñs p̄cū
A